

Nepelnytai primiršta krosnininko profesija

Perspektyvi ir pelninga, nors ne itin populiari profesija Lietuvoje - krosnininko. Jos atstovai tvirtina, kad darbo jiems nestinga, o pinigų parduotuvėje skaičiuoti tikrai nereikia.

Tie, kam yra prireikę krosnininko paslaugų, žino, kad tokį specialistą gana sunku prisikviesti, o prisikvietus - sumokėti gali tekti nemažai. Gali būti, kad vien apžiūros teks laukti pusmetį ar net ilgiau. Pasak **Vilniaus Jeruzalės darbo rinkos mokymo centro** statybos profesijos mokytojo Kęstučio Barkausko, tai parodo, kad krosnininkų Lietuvoje reikia. „Krosnininkas gali ne tik krosnį sumūryti, židinį pastatyti, suremontuoti koklinę krosnį, bet ir kaminą pastatyti ar jį sutvarkyti. Žmonės vis dažniau, taupydami pinigus ir laiką, renkasi ne kamino tvarkymą, o įdėklą, kuris sutvirtina kaminą iš vidaus ir nereikia visko statyti iš naujo. Tai taip pat gali atlikti profesionalus krosnininkas“, - vardija mokytojas. Pasak jo, daugelis ateinančių mokytis krosnininko profesijos supranta, kad tai - perspektyvas žadantys mokslai: „Neretai pasitaiko tokių žmonių, kurie jau turi specialybes, bet mato potencialą šioje srityje ir ateina įgyti būtent tokių žinių. Ateina ir nemažai vyresnio amžiaus žmonių, kurie šią specialybę žino iš senesnių laikų, kai ji buvo labai populiari.“

Anot K. Barkausko, krosnininko, kaip ir kitos statybininkų profesijos, itin vilioja žmones, kurie siekia dirbti sau. Tam reikalingos platesnės žinios, nuolatiniai klientai ir reklama. Visa tai - gero darbo rezultatas. Kartais tokiam “mini” verslui pritrūksta būtent oficialiai įgytos kvalifikacijos. „Pastebiu, kad Lietuvoje profesinis mokymas populiarėja. Sulaukiame nemažai žmonių, daugiausia, jaunuolių, kurie ką tik baigę universitetą bei įgiję aukštąjį išsilavinimą, ateina papildomai įgyti ir profesiją. Manau, būtų labai sveika, jei išpopuliarėtų nuostata, kad šalia aukštojo mokslo naudinga turėti praktinę profesiją. Netgi manau, kad pirmiausia reikėtų pradėti profesiniu išsilavinimu, kur gaunama 70 proc. praktikos ir tada, jei tai patiko, krypti į aukštąjį mokslą, kur galima daugiau gilintis į pačią specialybę ir teorines žinias. Tokie žmonės tikrai vertinami rinkoje“, - svarsto K. Barkauskas.

Mokytojas neslepia, kad krosnininko specialybė ne veltui gana reta - ji reikalauja atsakomybės ir žinių: „Geras krosnininkas turi domėtis istorija, mylėti gamtą, natūralius produktus. Krosnininkas daugiau siejamas ne su moderniais židiniiais, o su senovinėmis krosnimis, duonkepėmis. Taip pat svarbu - kantrybė. Pavyzdžiui, mūrininkui svarbiausia greitis, o krosnininkui, pirmiausia, svarbu kokybė, kuri bus tik tuomet, jei jis bus sukaupęs daug žinių.“ Krosnininko uždarbis, pasak K. Barkausko, ribų beveik neturi. Jis juokauja, jog būtų galima pasakyti, kad šiandien už vienos plytos padėjimą krosnininkui gali tekti sumokėti mažiausiai eurą: „Viskas priklauso nuo paties darbo, krosnies specifikos, krosnis gali būti ir iš 2000 plytų. Atlyginimas daugiausiai priklauso nuo patirties ir rekomendacijų.

Krosnininkas

(VJDRMC

mokinys):

Iš tiesų, krosnininkas - tai jau ketvirtoji mano profesija. Esu dar metalo tekintojas, staklininkas, technologijų pedagogas, o dabar - ir krosnininkas. Praktika parodė, kad galima daug ką įgyti, tačiau kai nežinai, ko ieškai, arba, kaip tai turi atrodyti, sunku įvertinti, ar kaina atitinka kokybę. Man atrodo, naudinga daug ką mokėti gyvenime pačiam pasidaryti. Krosnininko amatas labai naudingas. Tu išmoksi ir lauko židinį, ir kombinuotas šašlykines, pirties krosnis bei daug kitų dalykų padaryti. Sakoma, kad reikia domėtis globaliai, o veikti lokaliai, tad man krosnininko amatas pasirodė itin perspektyvus visos Lietuvos mastu, o kartu ir labai įdomus.

Labai svarbu išmanyti medžiagas, su kuriomis dirbi, žinoti senovines technologijas. Turbūt tai ir yra sunkiausia šioje profesijoje - kai reikia tinkamai pasirinkti molio mišinį. Sulipinti galima ir ne itin kruopščiai ir vis tiek atrodys gražiai, kol krosnies nekūrensi. Nekokybiškas mišinys pradeda irti. Nekūrenant jis irsta, o kūrenant ima ir trupėti, skilinėti. Todėl reikia įgyti nemažai žinių ir tada jas pritaikyti. Žinoma, nelengva viską išmokti, tačiau jei yra motyvacija ir noras, viskas sekasi lengviau. Reikia nuolat save tikrinti, treniruotis. Mokydamiesi mokymo centre, mes patys turime galimybę lipdyti krosnis ir statyti kaminus, o po kelių dienų galime patys įvertinti, kaip darbas pasisekė, ar plytos sulipo. Mano nuomone, krosnininkas visuomet bus paklausus. Žmonės perka kaimo sodybas, jose nori įsirengti koklines krosnis, židinius. Žmonės atsisuka į autentišką, unikalumą, o tam sukurti reikia profesionalo.

Kviečiame registruotis **Krosnininko kursams nuo:**

- Gegužės 16 d.
- Birželio 6 d.
- Birželio 27 d.

Daugiau informacijos:

- Tel. (8 5) 269 73 69
- El. p. registracija@mokymas.eu
- www.mokymas.eu